

SVOBODNA SLOVENIJA

Año (Leto) XVII (12)

No. (Štev.) 20

"ESLOVENIA LIBRE"

BUENOS AIRES.

19. maja (mayo) 1960

OB 150 LETNICI ARGENTINSKE SVOBODE

Argentina je v prazničnem razpoloženju. Že zunanji izgled po mestih to potrjuje. Povsod že vihrajo narodne zastave, izložbena okna so razkošno razsvetljena po večerih in okrašena s slikami Majskih dogodkov iz leta 1810, argentinske vojne ladje so po svojih bazah na skrajnem jugu že dvignile sidra in odplule proti Buenos Airesu, kjer bodo sodelovale pri vojaški paradi dne 25. maja, veliki dnevniki in drugi listi objavljajo članke in razprave vidnih osebnosti o vseh pomembnih dogodkih, ki so v zvezi z rojstvom argentinske svobode, in v deželo so že začela prihajati posebna odposlanstva držav, s katerimi ima Argentina prijateljske stike, da bodo navzoča pri velikih slavnostih Majskega tedna.

Kakor pri drugih narodih, sta bliži tudi pri Majskih dogodkih leta 1810 v Buenos Aires odločilni volja in želja ljudstva, ki se je hotelo otresti tujega španskega gospodstva ter zažveti lastno narodno in državno življenje. Ljudstvo je zmagalo. Zmagalo pa zato, ker je vedelo kaj hoče in ker je imelo nemajhno zaupanje v svoje narodne predstavnike ter trdno in globoko vero v bodočnost ter poslanstvo svojega naroda.

Trda je bila pot, ki jo je morala prehoditi Argentina od tedanjih časov pa do danes. Mnogo vlad se je med tem izmenjalo v deželi, Dobrih in slabih, Demokratskih in nedemokratskih, toda pravična zgodovina je vsaki odmerila mesto po zaslugi njenega dela za narod in domovino. V vsej argentinski zgodovini je močno poudarjena želja in volja naroda po svobodi in moške kot San Martin, Belgrano, Urquiza in Lonardi prav v zadnjih letih so pravi apostoli argentinske svobode, ki so njeno plamenico dvignili tako visoko, da sveti vsemu narodu, vsem rodovom. Svoboda, demokracija, to jo vera, prepričanje, ki so ga veliki argentinski rodoljubi vtisnili ljudem tako neizbrisno v duše, da so ju poveljčali za vse čase še v svoji narodni himni.

Libertad, Libertad... Bojni klic Argentinec po svobodi iz leta 1810, ki ne bo nikdar zamrl, dokler bo živel en sam človek na tem ogromnem področju, zatem pa neprestana vzpodbuda za delo, ustvarjanje pogojev in možnosti za lepše življenje, vera, ki je ustvarila vse to, kar je danes Argentina: mlada, močna, svobodna in moderna država, pred katero je že sedaj razgrnjena še vse lepša bodočnost, ki bo svojim ljudem ustvarila še večje blagostanje. To ji je ob zadnjem obisku napovedoval sam Eisenhower, ko je z letalom preletel njeno ogromno področje, polno najrazličnejšega naravnega bogastva.

Klic argentinske svobode je dosegel tudi mrzla evropska begunska središča. Tudi slovenski begunci so ga čuli in ga z vso toplino svojih duš povzeli ter mu tudi sledili v deželo, odkoder je prišel. Tako je Argentina postala nova domovina najmočnejše skupine demokratskih Slovencev.

Kako nas je sprejela ta dežela in kaj smo našli v njej? Dobro je, da si prav v teh jubilejnih dneh znova in znova postavimo to vprašanje in nanj pravično odgovorimo. Objektivni odgovor bo pa mogel biti samo tale: Ko so prihajale ladje s slovenskimi begunci v Buenos Aires, so jih argentinske oblasti sprejemale z najbolj širokogrudnim tolmačenjem argentinskih vselitvenih predpisov, kajti med njimi so bile številne družine z najhujšimi otroki, veliko starejših ljudi, precej bolnikov in tudi invalidov. Vsem so šle na roko, vsi so dobili potrebne dokumente in slehernemu je bila odprta na široko pot v svobodo. Vsak si je poiskal po sposobnosti delo, odšel je lahko, kamor je hotel in si ustvaril način življenja po lastni volji.

Tako so s slovenskimi priseljenci ob prihodu v Buenos Aires postopali Argentinci. Tedaj pa smo doživljali, da so od diplomatskih predstavnikov sedanjih komunističnih nasilnikov v domovini nahujskani in zapeljani nekateri stari slovenski naseljenci prihajali v pristanišče pred emigrantski hotel izživat in

Cabildo abierto, cuna de la Independencia Argentina

sramotiti slovenske priseljence s psovkami in žalitvami.

Od tedaj pa do danes je preteklo komaj 15 let. Pa pogledimo malo naokoli po Argentini! Povsod so naši ljudje, povsod so si opomogli in povsod so postali koristni člani argentinske skupnosti. Kjer so rojaki bolj strnjeno naseljeni, imajo kar cela slovenska naselja in po slovenskih demovih je sreča in zadovoljstvo. In naše kulturno ter organizacijsko življenje? Je tako pestro in vsestransko, da smo ga res lahko veselili. Saj imamo v malem vse to, kar mora narod imeti za svojo svobodno rast ter razvoj.

Hruščev razbil Vrhunsko konferenco

To, kar je bilo pričakovati, se je zgodilo. Hruščev je razbil vrhunsko konferenco in s tem povečal svetovno napetost.

Dogodki v Parizu so se pa razvijali takole:

Hruščev je priletel v Pariz že v soboto, 14. t. m., en dan prej, kakor je bil napovedan njegov prihod. V zasebnih razgovorih in stikih z drugimi osebami, ki so že bile v Parizu, je vztrajno propagiral proti USA zaradi letalskega incidenta.

Eisenhower in Macmillan sta prišla v Pariz v nedeljo. Z De Gaulleom in Adenauerjem, ki je tudi prišel tja, sta imela dolg posvet za skupen nastop na vrhunski konferenci, ki se je začela v ponedeljek, 16. t. m. ob 11 uri dopoldne po pariškem času. Adenauer se je po povelju vrnil v Bonn, da ne bi tako zavrniki dali Hruščevu priliko zahtevati prisotnost v Parizu tudi vzhodnonemške delegacije.

Eisenhower je ob prihodu v Pariz izjavil, da bo USA storila vse, da bi se odnosi med USA in ZSSR izboljšali. V izjavi se je izognil omembi Hruščeva, kakor se je Hruščev v svojih izjavah izogibal imenovati Eisenhowerja.

Prva seja velikih štirih v ponedeljek je trajala dve uri.

Konferenca je takoj v začetku zašla na kritično točko, ko je Hruščev zahteval od Eisenhowerja, naj se javno, pred vsem svetom, opraviči zaradi poleta U-2 nad ZSSR. Eisenhower je ta ultimatum odklonil in zahteval od Hruščeva naj pristane na njegov predlog, po katerem naj bi ZN izvajali kontrolo "odprtega neba" nad vsem svetom. Hruščev je seveda ta predlog odklonil.

Macmillan se je popolne sestal s Hruščevom na dolgo sejo, na kateri je rotil Hruščev, naj bo bolj zmeren v svojih zahtevah. Sporazumela sta se, da se bosta sestala v torek na novo sejo. Macmillan je preko svojega govornika dal častnikarjem vedeti, da je ostal žarek upanja, da se bo konferenca nadaljevala.

Vsa prizadevanja angleškega predsednika MacMillana, da bi rešil vrhunsko konferenco so ostala brez uspeha. Prav tako napor generala De Gaulle, ki je po razgovoru z Eisenhowerjem in Macmillanom sklical za torek drugi sestanek predsednikov štirih velesil. Predsedniki treh zahodnih velesil so takoj

Za vse to se moramo zahvaliti novi domovini Argentini. Kajti v njej je bilo mogoče vse to ustvariti. Če nas ne bi bila sprejela v tako velikem številu, vsega tega ne bi bilo ne v Argentini in tudi drugje ne, ker nobena država ni hotela sprejeti strnjene slovenske izseljenke skupine tako, kakor je to storila Argentina.

Pokličimo si vse to v spomin prav te dni in se poklonimo tudi slovenski naseljenci v Argentini vsem njenim velikim možem ter se jim z vso iskrenostjo svojih duš zahvalimo, da so to veliko deželo napravili za domovino svobodnih in neodvisnih ljudi!

izjavili, da se bodo sestanka udeležili, Hruščev je pa De Gaullovo poziv za udeležbo na drugem sestanku Vrhovne konference zavrnil z grobo izjavo, da "general de Gaulle dobro ve, da ne bo prišel na noben sestanek vrhovne konference tako dolgo, dokler se Severni Amerikanci ne bodo opravičili sovjetom.

S to izjavo je Hruščev zapečatil uso da vrhovne konference. Posamezne delegacije, ki so bile v spremstvu predsednikov štirih velesil, so se nato začele pripravljati za odhod.

Toda kljub gornji izjavi Hruščeva sta se De Gaullovo povabilu odzvala Eisenhower in Macmillan. Vsi skupaj so dve uri čakali na Hruščeva, a brez uspeha. Sklenili so, da se bodo še enkrat zbrali v pričakovanju, da se bo Hruščev premislil. Pa so ga tudi tokrat zamažali. Dogovorili so se nato za besedilo za uradno sporočilo o neuspehu Vrhovne konference. V njem ugotavljajo, da je za neuspeh konference kriv Hruščev s svojim nepomirljivim zadržanjem, poudarjajo svoje obžalovanje, da se razprava o važnih vprašanjih za obranitev svetovnega miru sploh začeti ni mogla. V sporočilu tudi naglašajo, da je vsa sporna vprašanja treba reševati z razgovori, ne pa z grožnjami in silo.

Listi sedaj podrobno poročajo tudi o poteku I. sestanka Vrhovne konference, na katerem je Hruščev prostoško napadel Severno Ameriko ter njenega predsednika Eisenhowerja. Listi navajajo, da je bil Hruščev med svojim govorom ves rdeč od jeze. Eisenhower je vzbujal občudovanje, ko je v polnem miru poslušal izpade sovjetskega predsednika in celo žalitve. Sploh ni reagiral. Tudi ko je Hruščevu odgovarjal, je bil prav tako miren. Ko je pa pozneje prišel na stano vanje v ameriško veleposlaništvo ter je s svojimi sodelavci govoril o poteku seje, je bil tako razburjen, jezen ter divji, da ga njegovi sodelavci že dolgo niso videli takega. Za izjavo Hruščeva je dejal, da so naravnost izzivalne za Severno Ameriko in njenega predsednika.

Medtem je Moskva z noto zahtevala od Washingtona, naj javno obsodi delovanje svojega letalstva, kar je Washington odbil. Severnoameriško vrhovno poveljstvo je, nasprotno, izdalo ukaz o pripravnem stanju vsem svojim letalskim edinicam na vseh svojih oporiščih za enoten, takojšen in udaren nastop, če bi okoliščine to zahtevale.

Poznavalci razmer v Sovjetski zvezi izjavljajo, da se ni prav nič čuditi sedanjemu nepomirljivemu stališču, s katerim je torpediral Hruščev vrhunsko konferenco v Parizu. Naglašajo, da jo je bilo pričakovati, ker jo narekujejo sovjetskemu mogotcu notranje razmere v Sovjetski zvezi. Hruščev namreč doma še vedno ni popravil vseh svojih napačnih, od katerih nekateri zavzemajo zelo vplivne položaje in Hruščevu dostikrat ironično mečejo v obraz očita joča vprašanja: Tovariš Nikola, kam naš vodiš s svojo politiko? Položaj v Vrhovnem sovjetu si je Hruščev skušal sicer utrditi z zadnjimi spremembami, vendar vseh nevarnosti še ni odstranil. Tako se vedno bolj veča nezadovoljstvo, ker poljedeljska politika, kakor jo je začel Hruščev, ni dala tistih rezultatov, kakor je pričakoval. V nekaterih krajih se je začelo kazati celo javno nerazpoloženje s sedanjim položajem. N. pr. v Kazakstanu.

Še večja nevarnost preti Hruščevu s strani sovjetske vojske, iz katere namerava prenesti v poljedeljski sektor in industrijo več desetisočev častnikov in podčastnikov, katerih več ne potrebuje zaradi preusmeritve sovjetske oboroževalne politike. Vsi ti so nezadovoljni s politiko Hruščeva in predstavljajo zanj veliko nevarnost.

V zunanji politiki je pa s svojim spletkarjenjem, da bi razbil zahodne zavezničke, doživel popoln polom. To, kar je pričakoval, da jih bo privedel na vrhunsko konferenco razklane in needine, se ni zgodilo, ter so se zaveznički ravno za to konferenco še bolj tesno povezali in utrdili. To dejstvo je Hruščeva že pred meseci začelo strahovito jeziti ter je samo iskal vzrokov, da bi lahko vrhunsko konferenco razbil, ker od edinih zahodnih zaveznikov nikakor ne bi mogel dobiti kakih večjih koncepcij, če jih tudi sam ne bi dajal. Nato pa ni bil pripravljen.

Hruščev grozi in rohuji

Sestrelitev severnoameriškega visokoletečega letala U-2 nad Sverdlovskim v ZSSR je Hruščev uporabljal za svojo protiameriško propagando ves teden prav do začetka vrhunske konference v Parizu. V svojih izjavah se je sicer večkrat zapletal v protislovja, zlasti kar tiče tehničnih podatkov o letalu in sestrelitvi, tako da so i v ZSSR i v svobodnem svetu začeli v mnogočem dvomiti v resničnost njegovih podatkov.

Letalski strokovnjaki v USA so ugotavljali, da n. pr. Powersu ni bilo mogoče skočiti iz letala v višini 20.000 metrov in pristati živemu na ruskih tleh. Prav tako so ugotovili, da ostanki letala, katerih fotografije je kazal Hruščev prvi dan v sovjetskem parlamentu, niso ostanki severnoameriškega letala U-2. Te obe ugotovitvi je uradno potrdil Eisenhower na svoji tiskovni konferenci. Izjave Hruščeva se tudi niso ujemale s pisanjem nekaterih sovjetskih časopisov, da je namreč letalo zgrmelo na tla zaradi eksplozije v reaktivskem motorju in ne zaradi zadetka z raketo. Prav tako so nekateri sovjetski časopisi objavili izjavo Powersa, da ni opazil, da bi bil zadet z raketo.

Hruščev je vsekakor dal ostanke letala prepeljati v Moskvo in jih razstaviti v parku Gorki. Tujim častnikarjem je bilo dovoljeno razbitine pogledati samo od daleč. Ob razbitinah je Hruščev imel tiskovno konferenco ter stoječ na majojavem stolu grozil, da bo dal z raketami uničiti vsa oporišča v kateri koli državi, s katerih bodo letala tuja letala nad ZSSR. Označil je take polete za izzivalne in opozarjal, da se USA in vsi njeni zaveznički igrajo z ognjem. Objavil je tudi, da bo Powers sojen po sovjetskih zakonih, ni pa pojasnil, kakšna bo obsodba, čeprav že ve zanjo.

Eisenhower in Herter sta na tiskovnih konferencah objavila, da so severnoameriška letala izvrševala vohunske podvige že štiri leta in jih bodo še naprej, ker si USA ne more dovoliti novega Pearl Harbourja. Da do takih akcij prihaja, je kriva ZSSR sama, ker se zapira za železno zaveso in odklanja sleherni sporazum o kontroli razorožitve.

Prav tako sta Eisenhower in njegov

DRUGI JUNIJ NAŠ NARODNI ŽALNI DAN

Vsako leto drugega junija obhajamo svobodni Slovenci obletnico, ko so bili izdani in pobiti slovenski domobranci in drugi člani slovenske narodne vojske.

To obletnico obhajamo v molitvi za vse naše brate in sestre, ki jim je nasilje vzelo življenje med drugo svetovno vojno, ko je bila rodna domovina pod sovražno okupacijo in tiste, ki so padli v zvezi s komunistično revolucijo v Sloveniji.

To obletnico obhajamo v poglobljanju ljubezni do svojega rodu in slovenskega imena. Ta dan se posvetimo idealom miru, ljubezni v družbi in med narodi, zlasti pa idealom človeških svoboščin in demokratičnega reda v narodnem in državnem ter mednarodnem življenju.

To obletnico uporabimo, da same sebe opomnimo na narodno-politične in državljanske dolžnosti in cilje. V domovini našega naroda so poteptane državljanske, verske in politične svoboščine. Dolgo in trdo bo še treba delati, da se bodo vrnille in upostavile. V šoli trpljenja našega izgnanstva in narodne muke doma izkušamo kako dragocena je svoboda. Naši mučeniki so umrli zanjo.

Dr. MIHA KREK,
predsednik N. O. za Slovenijo

Prav tako ni bil več navdušen na vrhunsko konferenco zaradi bližnjih volitev v Severni Ameriki. Očividno so se mu republikanci zamerili ter bi rad poskusil z demokrati, če bi pri prihodnjih volitvah zmagali.

Tako mu je severnoameriško letalo U-2 prišlo kot največje olajšanje, ker mu je dalo povod, da je zopet lahko začel rohetati ter groziti, na ta način razbiti vrhovno konferenco, vso odgovornost za neuspeh pa seveda valiti na druge in jo odbijati čim dalj od sebe.

zunanji minister naglasila, da "ima USA pravico pošiljati letala čez ZSSR, da bi dobili vse informacije, ki jih moremo zaradi varnosti naše države, v živčni vojni, katero hočemo z najboljšimi vojaškimi sredstvi pridobivati si informacije na način, ki nikakor ne more biti po gođu prizadet državi.

Ker je Hruščev, posmehujoč se lastnemu narodu, grozil, da "bo težko dopovedal svojem ljudstvu, naj Eisenhowerja junija meseca pozdravljaj v Moskvi kot prijatelja", je Eisenhower odgovoril, da mu odpoved obiska v ZSSR ne bo delala preglavic, ker ima itak drugega dela dovolj.

V USA je vse časopisje enoglasno odobravalo Eisenhowerjeva pojasnila o vohunskih poletih nad ozemljem možnega sovražnika, za kar smatra ZSSR. Prav tako sta se republikanska in demokratska stranka strnili in v vsem podprli Eisenhowerja.

Odmevi v ostalih zavezniških prestolnicah pa so bili različni. Največji strah pred posledicami takih incidentov je zavel po Londonu. Britanska vlada je sicer vztrajno odklanjala kakršne koli izjave, časopisje pa je v glavnem smatralo polet U-2 za "neverjetno neumen podvig." De Gaulle je ohranil dostojansven mir, prav tako francosko časopisje. V Bonnu so pisali podobno, kakor v USA, da je pač ZSSR sama kriva, če se ji kaj pripeti. Italijani so se ustrašili podobno kakor Angleži, medtem ko so tri najbolj prizadete države poleg USA, in sicer Turčija, Pakistan in Norveška odločno zavrnilo grožnje Hruščeva z izjavo, da so "skrajno neodgovorne."

NAROČAJTE IN ŠIRITE
SVOBODNO SLOVENIJO

Ob prazniku slovenske pesmi

Kot poročamo na drugem mestu, bo mo Slovenci na področju Vel. Buenos Airesa proslavili 150 letnico rojstva Argentinske svobode s koncertom slovenskega pevskega zbora iz Mendoze, ki ga vodi starosta slovenskih skladateljev in dirigentov g. ravnatelj Marko Bajuk.

Slovenski pevski zbor iz Mendoze, ki

vela ponovne izdaje (4). Odkar se je ravn. Bajuk pri Hladniku v Novem mestu naučil not in prišel k dijaškemu zboru, je nepretrgoma povezan s petjem, posebno cerkvenim. Odkar pa je v sedmi šoli prevzel dijaški zbor, je imel nepretrgoma opravka s pevskim zbori najrazličnejših kvalitet in kvantitet.

raše pa Tamburaško šolo. Njegove harmonizacije narodnih pesmi so napolnile 5 zvezkov in 2 snopiča "Odmevov iz naših gajev". Bajukova raziskovanja slovenske ljudske pesmi so pa rodila brošuro "Mara v naši ljudski pesmi".

Za koncerta Slovenskega pevskega zbora iz Mendoze je med slovenskimi rojaki na področju Vel. Buenos Airesa veliko zanimanje. Udeležite se ju vsi, da homo skupno proslaviti 150 letnico ar-

Pređavanje in zlasti končne ugotovitve in smernice, ki jih je dal g. Stare, so sprožile živahno in dolgotrajno debato. Nekateri akademiki so izrazili željo, da bi o teh problemih še razpravljali na rednih društvenih sestankih. Predsednik društva Franc Bajlec se je nato zahvalil predavatelju g. Milošu Staretu za tako zanimiva in poučna izvajanja in je zaključil študijski dan.

Po skupnem kosilu je bil na istem mestu v zavodu sester v Florencio Varela redni letni občni zbor. Predsednik Bajlec Franc se je v začetku spomnil umrlega škofa dr. Rožmana, ki se je vedno zanimal za naše društvo, ter dr. Ivana Ahčina, ki nam je že večkrat predaval o političnih in socialnih pregled dela društva, njegovo sodelovanje pri kongresu kat. mladine, pri izdaji brošure "Slovenija" v španskem, francoskem in angleškem jeziku, delu pri org. srednjeevropskih akademikov etc. Nato je tajnik Vital Ašič dal zelo podroben pregled dela; 10 predavanj; dr. Krajnik — pravoslavni pred cerkvenim zborom, g. Smersu — temelji krščanske demokracije, Bitenc — slov. narodni plesi, Božo Žužek — o arheoloških raziskavanjih v Tilcarei, Sargava — Estonija, prof. Verbič — o akademskim življenju v domovini, Kremžar — mladinski problemi; študijski dan ter dve predavanji pri seminarju: Dr. Lenček — Uvod, Debeljak — dialektika.

Potem sta bila dva izleta, dve ekskurziji — obisk atomskega reaktorja in časopisa "La Prensa", dva družabna večera s plesom in silvestrovanje z brucovskim izpitom.

Poleg tega je društvo poslalo opombe glede novih pravil Društva Slovencev in se na prošnjo Slov. fantovske zveze udeležilo kongresa kat. mladine.

Nato je blagajnik Tine Debeljak prebral poročilo o stanju blagajne in poročilo o delovanju pri FEDECE, pri kateri je predsednik Vital Ašič. Slovenci smo letos sodelovali z mladinskim pevskim zborom pod vodstvom Jožeta Malovrha pri dveh prireditvah. Pri predavanju pri Ukrajincih je predsednik Ašič govoril v spomin kardinalu Stepincu in našemu škofu dr. Rožmanu, kar je prva komemoracija škofa pred tujo publiko v Argentini.

Po krajši debati so bile volitve novega odbora. Z veliko večino je bil izvoljen nov odbor: predsednik Tine Debeljak, tajnik Stane Žužek, blagajnik Jure Vombergar, odborniki Meta Debeljak, France Knaus in Tomaž Kraji.

Občnega zbora SKAD-a sta se udeležila tudi gg. Miloš Stare kot zastopnik Slovenskega kat. akademskega starestva ter dr. Ignacij Lenček kot duhovni svetovalec akad. društva. G. Miloš Stare je novoizvoljenemu odboru SKAD-a v imenu Slov. kat. akad. starestva čestital ter mu želel mnogo uspehov pri delu v novi poslovni dobi.

Slovenski planinski večer v Buenos Airesu

V zadnjih številkah Sv. Slovenije smo vabili rojake na predavanje dr. Vojka Arka o odpravi na čilensko goro Balmaceda, o kateri smo objavili zapiske iz dnevnika Ivana Arnska v Zborniku-Ko-

ledarju Svobodne Slovenije za leto 1960. Nele zanimivo predavanje, ampak tudi dejstvo, da je po 10 letih prvič prišel v Buenos Aires na kratek obisk dr. Vojka Arka, pionir slovenskega andinizma v Argentini in avtor številnih zanimivih poročil ter opisov naporov in uspehov slovenskih andinistov v Bariločah ter odprav na čilenski gori Paine in Balmaceda, je v soboto zvečer privabilo v Slovensko hišo na R. Falconu zelo veliko rojakov.

Prijatelji v Buenos Airesu so bili dr. Arka vesel, ko so ga po tolikih letih zopet lahko pozdravili med sabo, posejeli z njih v prijetni družbi ter se prijateljsko porazgovorili o vsem. Že prejšnjo sredo se jih je zbralo več ter so z dr. Arkom skupno preživeli večer, četrtek v prejšnjem tednu je pa dr. Arko sploh določil za Ramon Falcon. Zvečer je prišel tja in pogledal v Društvo Slovencev, se pogovoril z znanci, nato je pa prišel med urednike Svobodne Slovenije ter bil z njimi ves večer na uredniški seji. Vsi pri Svobodni Sloveniji smo bili njegovega obiska vesel, saj ga prištevamo med svoje najodličnejše sodelavce, pa tudi on nam je priznal, da se je v naši družbi res počutil zelo dobro.

V soboto zvečer ob sedmih je pa bil v dvorani v Slovenski hiši na R. Falconu planinski večer z napovedanim predavanjem dr. Arka o ekspediciji na Balmaceda. Vabilu SPD se je odzvalo veliko število rojakov, ki so dvorano povsem napolnili.

Dr. Vojka Arka je najprej pozdravil v izbranih besedah predsednik SPD Robert Petriček. Povedal je, kako se je pred 10 leti odločil oditi iz Bs. Airesa (Nad. na 3. strani)

ARGENTINA

Prejšnji teden je Argentina dobila novo senzacijo s poročilom vojaških oblasti v Cordobi o dosedanjih izsledkih ter ugotovitvah v preiskavi teroristične dejavnosti v tej provinci. Kot prejšnja je tudi to poročilo objavil glavni poveljnik vojske gen. Toranzo Montero, ki je tudi glavni poveljnik za izvajanje ljudskega načrta CONINTES za pobijanje terorizma v Argentini. Predno so poročilo dobili časniki, so imeli razgovor s predsednikom republike dr. Frondizijem državni tajniki ter podtajniki za vojsko, mornarico in letalstvo ter so mu poročali o dosed. delu v zatiranju terorizma. Od njih je dobil o tem tudi pismeno poročilo, ki pa zadeva tudi vladno stranko, kajti v njem vojaške oblasti obtožujejo visoke osebnosti provincijske vlade in policije v Cordobi ter samega guvernerja dr. Zanichellija, da ne samo, da niso nastopili proti terorizmu, ampak so jim nudili celo podporo in prikrivali orožje ter eksplozivni material. Tako je v poročilu navedba, da so imeli tako guverner, kakor več njegovih najožjih sodelavcev leta 1958 stanek in razgovor s teroristom Pedrotijem, ki je v zaporih pozneje izjavil, da bo z njim "padlo veliko ljudi, če bo začel govoriti". V zaporu so z njim in njegovimi pomagači tudi posebno vpludno postopali ter je bil deleden marsikaterih ugodnosti. Guvernerju vojaške oblasti dalje očitajo, da je imel na svojem stanovanju razgovor s teroristom, ki ga je tedaj oblast iskala, a ga ni mogla dobiti. To je bil terorist Bustamante, ki je bil obtožen kraje avtomobilov in kupčevanja z orožjem. Na policiji proti teroristom ne samo, da niso nič storili, ampak so jih celo podpirali. Tako so z guvernerjevo vednostjo leta 1958 prikrivali za teroriste 40 pištol znamke PAM in 500 komadov avtomatičnega orožja. Prav tako eksplozivni material za teroriste alianciste. Šef teroristov je pa bil Bernardo Gordillo, za katerim je policija že po zmagi osvobodilne revolucije razpisala tiralico, pa ga ni bilo mogoče dobiti, čeprav je vedno živel v Cordobi. Teroristi v Cordobi so pa doslej izvršili 26 atentatov z bombami, ki so zahtevali tudi človeške žrtve in povzročili ogromno materialno škodo, zlasti z atentatom na velike petrolejske cisterne družbe Shell, pa v vsem tem času policija ni mogla dobiti niti enega terorista. Razen tega so na policiji izginili tudi akti, ki so se nanašali na atentat na prostore opozicijskega lista "La Voz del Interior".

V poročilu vojaška oblast tudi naglašava, da so na policiji prihajali na vplivna mesta ljudje, ki zanje niso imeli nobenih kvalifikacij, nekateri pa so imeli za sabo celo nečedno preteklost. Prav tako je v poročilu vojaških oblasti ugotovitev, da civilne sodne oblasti po vseh provincah lepo sodelujejo z vojaškimi oblastmi, ki so prevzele nalogo, da zator terorizem v državi ter ji zagotove notranji mir in red, samo v Cordobi se to ni dogajalo, kjer so teroristi iz zaporo celo lahko uhajali. Pri takem stanju, ko so teroristi skoro nemoteno lahko izvajali svoje načrte po navodilih svojega glavnega poveljstva, da s sabotažami strateško važnih objektov ustvarjajo med ljudstvom nesigurnost in preplah in tako pripravljajo vzdušenje, da bi lahko začeli odkrito z uporabo proti sedanjim oblastem, ki bi jih podprli peronistični sindikati s splošno stavko v namenom, da bi omogočili vrnitev Peronu ter obnovitev peronističnega režima, je vojaška oblast morala zahtevati, da je prevzela nadzorstvo nad kaznilnicami, v katerih so zaprti teroristi ter jih je tudi sama zaslišala. In zgodilo se je to, da je v nekaj dneh vojaška oblast polovila večino teroristov, med njimi tudi samega šefa terorističnih akcij Gordillo, ki jih policija doslej nikjer "ni mogla" izslediti.

Poročilo vojaških oblasti je v javnosti napravilo mučen vtis. Listi in javnost zahtevajo popolno razčiščenje te afere. Opozicija v Cordobi je v provincijskem parlamentu in senatu takoj postavila zahtevo po političnem procesu proti guvernerju dr. Zanichelliju. Nepristranske osebnosti zanj izjavljajo, da ima na izbiro tri možnosti: da gre na daljši bolezenski dopust in sčasoma odstopi, da odstopi takoj ali pa da se spusti v nevaren političen proces proti sebi. Dr. Zanichelli je izjavil, da bo na obtožbe vojaških oblasti odgovoril, to bo pa položaj samo še zaostrilo, kajti vojaške oblasti so izjavile, da so navedbe v poročilu točne in da imajo za vsako trditev tudi dokaze.

Vsekar težav s provinco Cordoba in njeno vlado še ne bo konec.

Slovenski pevski zbor v Mendozi 1. 1959 ob 10 letnici svojega obstoja s pevovodjem ravnateljem M. Bajukom v sredini

nas bo obiskal za argentinski narodni praznik in bo pri nas priredil dva koncerta, razen tega pa pel tudi pri maši v nedeljo dne 22. t. m. na R. Falconu, uživa v Mendozi in v tamošnji provinci zelo lep sloves. Posebno ga cenijo cerkvena predstojništva, ki ga rada vabijo k svojim slovesnostim. Tako je zbor doslej pel že pri vseh mendoških župnijskih in menda vseh zavodskih cerkvah. Med drugimi mašami je že nad 30 krat pel pri škofovi maši, odlično sodeloval pri črni maši za papežem Pijem XII, ob srebrnem jubileju mendoške škofije, ponovno pel v 60 km oddaljenem mestu Rivadavia in celo v San Juanu (400 km od Mendoze) pri slovesni maši in koncertu v okviru odnotnega Društva ljubiteljev glasbe.

Pevski zbor je sprva organiziral v letu 1949 takoj po prihodu v Mendozo prof. Božo Bajuk in ga vodil do krize v društvu, ki je zavrla njegovo delo za 3 leta. Po prestani krizi ga je leta 1954 reorganiziral ravn. Marko Bajuk, ki ga vodi ves čas do danes. Lani je torej zbor proslavil 10 letnico svojega obstoja in delovanja med mendoškimi Slovenci. Mendoški rojaki znajo ceniti to delo svojega pevskega zbora in zlasti vsa prizadevanja pevovodje g. ravn. Marka Bajuka.

Tako dobiva g. ravn. Bajuk sicer skromno, a iskreno priznanje slovenskih izseljencev tudi za vse svoje pionirsko delo zlasti v organiziranju lepega slevenskega petja in za zbiranje slovenskih ljudskih pesmi. Te je začel zapisovati že v 3. šoli in je G'asbena matica izdala prva dva zvezka njegovih ljudskih harmoniziranih pesmi takoj po njegovi maturi leta 1904. Oba sta doži-

Med prvo svetovno vojno je pevski zbor "Ljubljana" v Ljubljani skoro razpadel. Ravn. Bajuk ga je obnovil ter z njim že leta 1920 nastopil na koncertu. V petih letih je pod njegovim vodstvom zbor tako napredoval, da je prav dostojno odpel Sattnerjev oratorij "Vnebovzetje". O njegovem delu pri Pevski zvezi smo pa poročali v zadnji številki, bo smo pisali o njeni 40 letnici.

Za slovenske šole je ravn. Marko Bajuk napisal Pevsko šolo, za tambu-

gentinske osvoboditve, mendoškim rojakom, zlasti pa njihovuemu zaslužnemu pevovodji in skladatelju Marku Bajuku pa izrekli svoje priznanje in hvaležnost za vse njihove napore, da bi slovenska pesem ostala vedno živa med nami.

Mendoške slovenske pevce pa v svoji sredini pristrčno pozdravljamo ter iskreno želimo, da bi se med nami res počutili kot med brati in sestrami.

Študijski dan in občni zbor SKAD-a

Slovensko katoliško akademsko društvo je imelo v nedeljo 15. t. m. ko je stopilo v svoje šesto letno delovanje, celodnevno zborovanje v zavodu sester v Florencio Varela. Dopoldne je imel najprej v samostanski kapeli mašo društveni duhovni svetovalec g. dr. Ignacij Lenček. Pri maši, pri kateri so bili navzoči akademiki in akademikarke, je dr. Lenček v svojem govoru, polnih bogatih misli, poudarjal zlasti, da je za pravega akademika odločilno notranje bogastvo, ki mu šele daje pravo vrednost.

Po maši so vsi odšli v samostansko dvorano, kjer je društveni predsednik Franc Bajlec začel letošnji študijski dan. Pozdravil je gg. Miloša Stareta in dr. Ignacija Lenčka, kakor tudi vse zbrane akademike in akademikarke. Nato je dal besedo g. Milošu Staretu, ki je bil naprosen, da predava na tem študijskem dnevu o dolžnostih slovenskega akademika v izseljenstvu in njegovem odnosu do domovine.

G. Miloš Starec je v izvajanjih najprej razčlenjeval zakaj je slovenski narod v okolnostih, v kakršnih je ži-

vel, napravil tak silen korak v razvoju v tako kratkem času. Razvoj, ki je pri mnogih narodih trajal stoletja, je slovenski narod dosegel manj kot v enem stoletju.

Opisal je razmere in delo slovenskih akademikov do konca prve svetovne vojne, ki so študirali na tujih univerzah. Primerjal je njihov položaj in njihove dolžnosti do slovenskega naroda s položajem in dolžnostmi slovenskim akademikom v izseljenstvu.

Ko je opisal razgibanost zanimanja akademikov v domovini pred II. svetovno vojno za vsa aktualna vprašanja, je določeno označil kakšne so dolžnosti slovenskega akademika v izseljenstvu in kaj mu mora biti končni cilj in ideal — vse v odnosu do domovine Slovenije.

IZ TEDNA V TEDEN

Na Kubi se ugašajo zadnji žarki svobode. Tako ugotavlja svobodni tisk ob dejstvu, da sta se Castrova sindikata grafičnih delavcev ter časnikiarjev polastila najvplivnejšega kubanskega lista "Diario de la Marina", ki je še pred dnevi ostro obtožil Castrovo režim zaradi njegovega totalitarstva in filokomunistične usmerjenosti. Na Castrova zatrevanja, da ustvarja nov demokratični režim na Kubi, je dnevnik "Diario de la Marina" odgovoril, da sta Castrova svoboda in demokracija takni, kakršni sta bili pod Peronom, Hitlerjem, Musolinijem, Hruščevom in Mao Ce Tungom. Sedaj je na Kubi ostal svoboden samo še en list "Prensa Libre", pa tudi temu so Castrovi že zagrozili, da ga bo doletela enaka usoda kot "Diario de la Marina", če ne bo prenehal z napadi na vlado. Svojo grožnjo so tudi izvršili ter se polastili tudi tega lista. Tako je Castro povsem zadušil svobodni tisk v svoji deželi in postal popoln diktator. Medtem, se je pa odnos med Kubo in Severno Ameriko, še bolj zaostрил, kajti Kubanci so nad svojim področjem sestrelili neko privatno ameriško letalo ter obstreljevali s strojnico tudi neko severnoameriško podmornico. Castrovi so pa po ulicah Havane demonstrirali proti Sev. Ameriki ter od vlade zahtevali, naj prog'asi severnoam. veleposlanika Bonsala za "nezaželeno" o-

sebo na Kubi.

Severnoameriška podmornica Triton na atomski pogon je dosegla nov rekord, ko je 76.810 km dolgo pot okoli sveta prevozila v 84 dneh. V vsem tem času je prišla na površje samo dvakrat in se ji tudi takrat ni bilo treba zalagati za gorivom ali s kisikom.

Sovjetski vsemirski strokovnjaki so poslali v vsemirje prav pred začetkom vrhunske konference 4.540 kg težko vsemirsko ladjo, ki kroži okoli zemlje v višini 350 km. Zemeljsko oblo obkroži v 91 minutah in 12 sekundah.

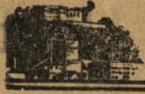
V Severni Ameriki je umrl John D. Rockefeller, lastnik Standard Oil Co. raznih rudnikov, železnic in številnih industrijskih podjetij. Mož pa je postal bolj znan v svetu kot pospeševatelj civilizacije, kulture in kot dobrotnik, kot pa po svojem ogromnem bogastvu. Vse te naloge je vršila in vrši še naprej njegova ustanova. Z njeno pomočjo je tudi več Slovencev lahko spopolnjevalo svoje študije v Severni Ameriki.

V Rimu se bo 22. t. m. začel letošnji kongres italijanske krščanske demokracije. Za kongres je veliko zanimanje, ker bodo na njem merile svoje sile razne skupine in struje, ki na zunaj samo slabe udarno silo te najmočnejše italijanske politične stranke.

Na zadnjem zasedanju Vrhovnega sovjeta si je Hruščev še bolj utrdil ob-

last s spremembami, ki jih je izvedel v vodstvu sovjetske vlade in komunistične stranke. Tako je imenoval dosed. Podpredsednika vlade Frola Kozlova za tajnika kom. stranke. Mož je najožji sodelavec Hruščeva in uživa stodostrono njegovo zaupanje ter sodijo, da ga je Hruščev postavil sedaj na tako odgovorno mesto zato, da bo lahko postal njegov naslednik; za podpredsednika je imenoval Aleksija Kosgina. Zamenjal je tudi predsednika Sovjetije. 79 let staroga predsednika maršala Klementa Vorosilova je pozval, naj iz zdravstvenih razlogov odstopi, kar je ta tudi storil, nato pa je Hruščev imenoval za njegovega naslednika tudi povsem svojega človeka Leonida I. Brešnjeva.

V Karlsruhe v Zahodni Nemčiji je bil na letnem kongresu nemške krščanske demokratske stranke znova izvoljen za predsednika stranke dr. Konrad Adenauer. V svojem govoru na kongresu stranke je dr. Adenauer naglašal, da bo Zahodna Nemčija, odločno vztrajala na strani zahodnih zaveznikov ter v zahodnodemokratski obrambni skupnosti v obrambi demokracije in svobode v svetu. Glede komunistične nevarnosti pa je dejal: "Komunizem je in bo še naprej ostal nevarnost. Komunisti skušajo s svojimi ekspanzionističnimi načerti zaslužiti ves svet. Tej nevarnosti se lahko upremo samo, če bo svobodni svet ostal edin. Za zahod je samo ena zapoved: Biti močan in edin".

Novice iz Slovenije

Na sestanku Sveta za kulturo in prosveto v Ljubljani so se pritoževali nad nenačrtnostjo slovenske filmske proizvodnje. Člani omenjenega sveta so ob razpravi o tem vprašanju ugotovljali, da "nimajo niti pregleda družbenih potreb po filmski proizvodnji niti širšega kulturno-političnega koncepta filmske proizvodnje."

Sklad za pospeševanje založništva v Ljubljani je v letu 1959 razdelil med razna komunistična založniška podjetja 91,7 milijonov dinarjev za pospeševanje marksistične literature.

Po imenovanju večletnega ljubljanskega župana Dermastje za člana Izvršnega sveta LRS je bil določen za njegovo

vega naslednika na ljubljanski občini Franc Popit.

Kombinat lesno predelovalne industrije v Logatcu bo v kratkem začel industrijsko izdelovati tipizirana okna. V njem bo zaposlenih okoli 300 ljudi, sodijo pa, da bodo letno mogli izdelati do 60.000 oken. Tako vsaj po načrtih, kako bo v resnici, bo pa še pokazala bodočnost.

Franc Leskošek, eden od vodilnih slovenskih komunistov, boluje za tuberkulozo. Zdravijo ga na Golniku, kamor ga hodijo obiskat komunistične veličine. Leskošek zavzema v komunistični hierarhiji visoka mesta. V zveznem parlamentu je n. pr. podpredsednik.

SLOVENSKI PLANINSKI VEČER V BUENOS AIRES

(Nad. z 2. strani)

v Bariloče, kjer je postal osrednja in vodilna osebnost med Slovenci. Saj je skrbel za vse, ki so prihajali tja in jim pomagal pri naselitvi in ureditvi življenja. Vso pozornost je pa zlasti posvetil mladini. Organiziral jo je ter iz nje vzgojil prve slovenske planince.

Dr. Arko pa ni samo v slovenskem planinstvu, ampak tudi v argentinskem andinizmu zaoral zelo, zelo globoko in dosegal zelo lepe uspehe. Postal je ugleden planinski pisatelj in slovenski kulturni delavec. Za vse to veliko delo dr. Arko zasluži vse priznanje in hvaležnost ne samo članov slovenskega planinskega društva, ampak vseh Slovencev.

Vsi navzoči rojaki so potrdili izvajanja predsednika SPD Petrička z navdušenim odobravanjem in ploskanjem.

Ruda Jurčec je Dr. Arku izrekel pozdrav v imenu Slovenske kulturne akcije. Zahvalil se mu je za delo, ki ga je v zadnjih 10 letih opravil v Bariločah kot slovenski javni in kulturni delavec, ter naglašal, da je vse to njegovo delo poudarek vere v ideale, vzpodbuda za pot navzgor. Brez njegovega dela in sodelovanja bi marsikatera knjiga pri tej ustanovi ne bila izšla.

Miloš Stare se je Dr. Arka spominjal izpred desetih let, ko sta bila oba skupaj na javnih delih ministrstva za javna dela. V nadaljnjih izjavah je omenjal Arkoovo delo v Bariločah, ki je bilo tako, da je vsem, ki se trudijo pri delu za slovensko skupnost bodisi z izdajanjem lista ali knjig, ali kakorkoli drugače, vedno dajalo pogum in vzpodbudo za vztrajanje. Vsa njegova prizadevanja so šla v to smer, da naj Slovenec povsod pokaže polnega človeka, in se povsod uveljavi ter tako pripomore do slovesa slovenskemu imenu. Zato pa tudi vse njegovo delo preveča globoka, nesebična ljubezen do vsega, kar je slovenskega. Delo, bi ga je pa v teh

letih opravil, je tolikšno, da smo ga lahko vsi veselili ter mu zanj iskreno hvaležni.

Nato je povzel besedo dr. Arko. Prikazal je najprej začetke slovenskega andinizma v Bariločah ter začetke argentinskega planinstva sploh, v katerem so se rojaki v Bariločah tako lepo uveljavili. Omenjal je vse njihove uspehe in poudarjal misel, da moramo Slovenci v tujem svetu storiti vse, da bomo dali od sebe najlepši cvet. Ta bo sicer umrl, toda pričanje o njem in njegovi lepoti bo živelo naprej.

Zatem je bil pokazal serije prelepih Arnskovih barvnih fotografskih posnetkov z ekspedicije na Balmacedo ter na Zahodni Paine. Obiskovalci večera so občudovali divjo in strahotno lepoto omenjenih gorskih velikanih, od katerih je Paine postal tudi grob slovenskega andinista Tončka Pangerca. Z živim pojasnjevanjem posameznih slik je tudi opisal pot obeh ekspedicij tako na goro Balmacedo, kakor na Zahodni Paine, na katerega, kot znano bariloški andinisti niso mogli, ker so italijanski alpinisti pri Čilencih dosegli, da so ekspedicijo na Paine rezervirali za Italijane, Bariločane pa usmerili na goro Balmacedo. Čilenska planinska javnost je tako zadržanje svoje vlade obsodila ter je potem na razne načine izkazovala svojo simpatije bariloškim planincem.

Za lepo in zanimivo predavanje so bili rojaki dr. Arku zelo hvaležni ter so ga nagradili z navdušenim ploskanjem.

G. dr. Arko je med svojim bivanjem v Buenos Airesu sodeloval tudi kot delegat Bariloškega andinskega kluba na obnem zboru Zveze argentinskih andinskih klubov. V torek zvečer je iz Bs. Airesa odpotoval nazaj v Bariloche. Slovenci v Bs. Airesu iskreno želimo, da bi nas kmalu zopet prišel obiskat in da za to ne bi čakal desetletnice sed. njegovega obiska.

SLOVENCI V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Zivljenski jubilej škofa Vovka

Ljubljanski škof Msgr. Anton Vovk slavi danes 60 letnico svojega življenja. Slovenski izseljenci mu k življensko jubileju iskreno čestitajo z željami, da bi Bog spremljal njegovo naporno delo z obilnim blagoslovom.

Člani mendoškega pevskega zbora se bodo pripeljali v Buenos Aires z vlakom v soboto ponoči, oziroma že v nedeljo zjutraj ob enih. Izstopili bodo na postaji Saenz Peña, ker bodo poveljni odšli na prenočišča v San Martin in Santos Lugares. Lepo prosimo vse, ki so koga od pevcev in pevke sprejeli na prenočišče, da jih, če le morejo, pridejo pričakati na postajo Saenz Peña, da jih bodo odpeljali na svoje domove. Društvo Slovencev Občini zbor Društva slov. dijakinj je bil 7. maja na slovenski pristavi. Udeležba na njem je bila kar lepa. Dijakinje so si na občnem zboru svojega društva izvolile naslednji odbor: Predsednica Anka Savelli, podpredsednica Alenka Jenko, tajnica Tereza Marn, blaginjarka Francka Tomazin in kulturna referentka Stanka Marinček.

Osebnosti

† Janko Rozman, Dne 12. maja 1960 je umrl od kapi zadet znani krojaški mojster Janko Rozman. Rajnega so položili na mrtvaški oder v njegovem stanovanju v ul. Necochea 440, v Ramos Mejii, kamor so ga hodili krepiti rojaki vse do pogreba, ki je bil v petek 13. maja t. l. dopoldne. V hiši je blagoslovil njegovo truplo g. direktor Anton Orehar, pogrebna maša za rajnika je pa bila v sestrski kapeli v ul. Saavedra. Imel je rektor slovenskega bogoslovja in apostolske šole v Adroguaju g. dr. Franc Gnidovec, molitve Reši me so pa odpele bogoslovci. S te kapele se je nato razvil pogrebni sprevod na pokopališče v San Justo. Vodil ga je vseuč. prof. dr. Ignacij Lenček ob asistenci. Pred odprtjem grobom se je tudi poslovil od rajnika ter poudarjal, da je bilo preprosto

njegovo življenje in vsi se tudi preprosto poslavljamo od skromnega in vernega slovenskega obrtnika. Pok. Janko Rozman je bil po rodu iz Boh. Bistrice, kjer se je rodil 16.VI.1899. Kot krojaški obrtnik je živel v Ljubljani, odkoder je leta 1945 odšel v begunstvo. Iz Avstrije je leta 1948 prišel v Argentino ter se naselil v Ramos Mejii, kjer je izviševal svojo krojaško obrt. Za njim žalujejo v Argentini njegova žena, sin dr. Branko Rozman, slov. pesnik in pisatelj ter prefekt v slov. bogoslovju v Adroguaju, hčerka Marija in sin Jože, v Španiji pa sin zdravnik dr. Ciril Rozman. Vsem izrekamo iskreno sožalje, rajnemu pa naj sveti večna luč in naj v miru počiva.

† Frančiška Draksler. V sredo 11. maja 1960 je v Carapachayu po hudem in težkem trpljenju umrla previdena s vsemi tolažili svete vere gđ. Frančiška Draksler. Rajna je bila doma iz Praš, župnija Mavčiče pri Kranju in je v Argentini živela pri svoji nečakinji Veri, poročenici z g. Znidarjem v Carapachayu. V boleznih je veliko trpela, toda trpljenje je prenašala s pravo krščansko vdanostjo. Pri ljudeh je bila zelo priljubljena, kar so pričali številni kropilci, ki so prihajali moliti za pokojnjene duše ter jo tudi spremljali na njeni zadnji poti na popolišče dne 12. maja 1960. Njeno truplo so najprej prepeljali v farno cerkev v Munro, odkoder je vodil pogrebni sprevod na pokopališče v Olivosu g. duh. svetnik Alojzij Košmerlj ob asistenci gg. Stanka Škrbeta, Janka Mernika in Albina Avguština. G. Košmerlj se je od rajnice poslovil tudi ob odprtjem grobu ter v spominskih besedah poudarjal smisel trpljenja, ki ga je rajna prenašala res z živo vero in se žrtvovala za druge. V Argentini žalujejo zanjo brata Jože in France z družino, sestre: Marija, por. Zavrl, Ivana, por. Cof, Marijana, por. Premože ter nečakinje Vera, por. Znidar, Mara, por. Oblak in Heda, por. Bergant z družinami. Vsem izrekamo globoko sožalje, rajna pa naj v miru počiva.

V proslavo 150 letnice argentinske neodvisnosti

priredi

Slovenski pevski zbor iz Mendoze

pod vodstvom ravnatelja g. Marka Bajuka za vse Slovence v Velikem Buenos Airesu

v nedeljo 22. maja 1960 ob 16. uri popoldne

v dvorani kolegija Marije Pomočnice v ulici Yapeyu 132

KONCERT SLOVENSKIH PESMI

V zadnjem delu tega koncerta bodo nastopili skupno z mendoškimi tudi vsi slovenski pevski zbori iz Veliškega Buenos Airesa.

Na predvečer narodnega praznika

v torek 24. maja 1960 ob 19. uri zvečer

v dvorani Kolegija na ul. Carlos Calvo 922

KONCERT SLOVENSKIH IN SLOVANSKIH PESMI

Vstopnice za oba koncerta so v predprodaji v pisarni Društva Slovencev, Ramón Falcón 4158 in na dan koncerta pri blagajni ob vходу v dvorano.

Kdor le more, naj kupi vstopnice v predprodaji v društveni pisarni, ker je zanimanje za koncerta upravičeno veliko.

Vsak koncert se bo začel točno ob napovedani uri, zato vse rojake prosimo za točnost.

Vsak teden ena

POSKOČNICA

Leopold Turšič

V jutro pomladno z menoj:
V biserih jasnih poljana žri,
zlato valovje se zliva po nji —
duša, zavrnica, zapoj!

Deklica brhka, za par!
V polju obleko poročno si stkeš,
vanjo zlata si za doto naspješ —
potlej pa, hajd, pred oltar!

† Marija Novak, roj. Markič. Iz mesta Lethbridge v Kanadi je prišlo žalostno sporočilo, da je tam 28. aprila t. l. v 79 letu starosti umrla ga Marija Novak roj. Markič. Pokopali so jo v soboto 30. aprila prav tako v mestu Lethbridge. V Argentini žaluje zanjo njen sin France, ki živi z družino v mestu Cinco Saltos v prov. Río Negro, kateremu ob težki izgubi ljube matere izrekamo globoko sožalje ter iskreno sočutje, rajna pa naj mirno počiva v kanadski zemlji.

† Alojzija Emanuela Janc. Dne 17. marca t. l. je umrla v mestu Beckov na Češkem v 94. letu starosti slovenska usmiljenka Alojzija Emanuela Janc. Doma je bila iz št. Petra pri Novem mestu. V redovniškem poklicu je prebila polnih 70 let. Naj počiva v miru.

Družinska sreča. V družini Milana Križa in njegove žene Vere, hčerke znanega črnogorskega junaka pok. kapetana vojne ladje Jovovića Brajovića se je rodila hčerka. Srečnim staršem naše čestitke.

CARAPACHAY

V nedeljo 22. maja ob 11. uri popoldne bo maša za slovenske rojake v kapeli v Carapachayu. Po maši bo v običajnih prostorih kratek sestanek in poslopitev od g. Albina Avguština, ki odhaja za nekaj mesecev v Evropo. Vsi rojaki lepo vabljene.

SAN JUSTO

V nedeljo 15. maja je bila v Našem domu v San Justu vinska trgatava. Tudi ta družabna prireditev je bila zelo dobro obiskana, k čemur je tudi pripomoglo izredno lepo in sončno vreme. Na prireditvi je bilo res nepriljubeno družabno razpoloženje in v zdušje ter so se rojaki počutili zelo dobro. Za potrebo z jedili in pijačo so poskrbeli odborniki ter člani Našega doma. Na družabni prireditvi sta pobrali prispevke tudi gospodični Tina Glavan in Fanika Grum za osrednjo knjižnico Društva Slovencev ter sta pri rojakih nabrali lep znesek \$ 825,25.

HLADILNIK

BLED

JE NAJFINEŠI IN NAJCENEŠI.
Ako ga še nimaš, si ga nabavi sedaj z malim predplačilom pri

Cerrito 2245, Lomas del Mirador

Poleg vseh hišnih potrebščin, nudim prvovrtna kolesa za odrasle in otroke, primerna za darila. Po naročilu tudi motorna kolesa.

Dr. Vekoslav Kisovec 75 letnik

Na dan 7. maja je starešina slovenske kolonije v Mar del Plata g. Dr. Vekoslav KISOVEC slavil svojo 75 letnico. Ob tej priliki je naš dopisnik imel z jublatom daljši razgovor, iz katerega posnema sledeče:

Dopisnik: Ali nam, g. doktor, lahko poveste kakšnih pravil ste se držali, da ste dosegli tako lepo starost?

Jubilant: Da sem kljub stradanju v mladih letih, pregajanju od avstrijskih oblasti, ječam nemškega vojnega sodišča in rdeči tlak v rudnikih doživel to starost in takorekoč nikdar nisem bil toliko bolan, da bi moral ostati v postelji, moram predvsem pripisati solidnemu življenju. Prvič in zadnjič v življenju sem bil pijan, ko so me ob priliki krščenja "brucov" v Pragi leta 1905 "stare bajte" upijale. Tedaj sem sklenil postati abstinent, česar se držim precej dosledno vse do današnjega dne.

Tudi nisem ponočeval, ampak skušal redno pred polnočjo iti k počitku. S tem se pa nisem odrekel družabnemu in kulturnemu življenju, ampak nasprotno bil zelo mnogo v družbah, gledališčih in na potovanjih, izogibal sem se pijancev in zaduhlih krčem. Gotovo je tudi na

moje zdravje uplivala moja narava. V najtežjih situacijah in smrtnih pretljah sem ostal še precej hladen in ravnodušno kot fatalist čakal kaj mi je namenila usoda.

Vprašanje: Koncem prejšnjega stoletja se je menda zelo malo kmečke mladine šolalo. Kako ste Vi dospeli na gimnazijo?

Odgovor: Kot deček sem trdo delal in spoznal vso težino kmečkega stanu. Čeprav je bila tlaka odpravljena in zadnji ostanki odkupnine skupno z davki že poravnani, se je vendar še čutila ošabna pest nemških graščakov, ki so povsod sebi zadržali najlepša polja in gozdove. Tako se je v meni porajala vedno večja želja priti ven iz te žalostne sredine. Ker sem bil, kakor so dejali, precej nadarjen učenec, je bil led prebit in s pomočjo ustanove prof. Metelka, ki je bil prastric moje matere, mi je bilo omogočeno obiskovati gimnazijo v Novem mestu.

Dopisnik: Kaj Vas je pa napotilo, da ste šli na visoke šole in na študije v tujino?

Jubilant: Po maturi v Ljubljani se je bilo treba odločiti ali za državno (nemško) ali pa za privatno (v glavnem zopet nemškutarski) službo in delati tlako Avstrijem ali pa poskušati postaviti se na lastne noge.

Prišel je veliki moment, ko sem se odločil, da grem v svet. Brez gmočnih sredstev, razen skromne Metelkove stipendije, sem odšel na univerzo v Prago, kjer se je v meni vzbudila vseslovenska zavest in ponos, ter na visoke svobodne šole v Pariz, kjer sem dobil precejšen vpogled v mednarodni svet. Vzdrževal sem se ves čas v glavnem z inštrukcija-

mi in časnikarstvom. Pogum, da sem se takorekoč brez sredstev podal v svet, je najvažnejši korak mojih mladih let.

Vprašanje: Kje ste se po končanem študiju začeli praktično udeleževati?

Odgovor: Vstopil sem v odvetniško pisarno slovenskih rodoljubov Dra. Josipa Abrama in Dra. Otokarja Rybaša v Trstu, kjer sem se posvetil narodnemu delu, bil nekaj časa predsednik Narodne delavske organizacije, potem Dramatičnega društva (gledališča) in sodeloval aktivno v vseh panogah socialnega in kulturnega življenja v Trstu.

Dopisnik: Kako ste pa prebili svetovno vojno?

Jubilant: Ko je izbruhnila vojna, sem leta 1914 odšel na Češko. Kasneje mi je uspelo dobiti položaj ravnatelja pomorskih transportov na Reki, kjer sem bil v stalnih stikih s hrvatskimi rodoljubi in od koder sem po končani vojni bil poklican kot član slovenske delegacije na Mirovno konferenco v Pariz.

Vprašanje: Ali bi lahko kaj povedali o Mirovni konferenci?

Odgovor: Potek in zaključki Mirovne konference so splošno znani ali bi glede naše delegacije hotel vendar nekaj omeniti. Na konferenci sem prišel do zaključka, da morda ni naroda na svetu, ki bi bil tako naiven kot smo bili in smo še danes Slovenci.

Mi smo verovali v neko večno pravičnost, se zanašali na Wilsonove točke, v pravo samoodločbo narodov, človeške pravice in v razne svečane obljube in zagotovila na prirodno pravo na naše ozemlje, pa smo se strahovito prevarili.

Mi smo namreč v naivnosti prezrli, da samo sila in moč pomenita pravico in da so edini razlogi, na katere se bazira in ki pravico utemeljujejo, samo močne oborožene divizije. Vsega tega

pa mi nismo imeli in zato so nam veliki zapadni "zavezniki" krojili po svoje pravico, nam odrgali velik del ozemlja in nas odrinili od morja, kakor je pač najbolj odgovarjalo njihovim interesom.

Dopisnik: Kako torej presoimate usodo malih narodov?

Jubilant: Najprej je treba biti na jasnem kaj so mali narodi. Brezdvomno so to Albanci, Estonci, Finci, Grki, Madžari itd., ki stoje kot etniška skupina popolnoma osamljeni na svetu, ne moremo pa smatrati kot člane malega naroda n. pr. Avstrijev, Belgijcev, Švicarjev etc., ki so sestavni del večje etniške skupine svojih sosedov.

Drugačen je zopet slučaj n. pr. z Bavarci in Prusi, ki govore zelo različna narečja in imajo celo svojo lokalno literaturo ter skozi stoletja več ali manj suvereno državno upravo. Njim ne more nihče odrekati njihove bavarske ali pruske narodnosti, čeprav se sami v mednarodnih odnosih smatrajo etniško in politično kot nemški narod.

Za nas Slovence je vprašanje "malega" naroda posebno važno, ker nam je sovražna propaganda na žalost vcepila občutek manjvrednosti in "majhnosti", katerega se mnogi Slovenci še do danes niso iznebili.

Kako se poedinec počuti, je stvar njegove kulture, njegovega širšega ali ožjega obzorja, pogleda na svet in stopnje njegove narodne zavesti. V prejšnjem stoletju smo bili Kranjci, Štajerci etc., kasneje smo postali Slovenci, po zedinjenju Jugoslovani in mnogo jih je, ki smatrajo, da kot Slovenci pripadajo velenarodu Slovanov in se ne čutijo, da so majhen narod.

Vprašanje: Kako torej po Vašem mnenju izgleda bodočnost Slovencev?

Odgovor: Ne bavim se s politikom, ven-

dar smatram, da se vsi Slovenci brez razlike strank in svetovnega naziranja strinjajo v tem, da čim bolj zgradimo in spopolnimo svojo državno suverenost na celokupnem narodnem ozemlju. Tudi smo si po stoletnih izkušnjah končno na jasnem, da se ne moremo nasloniti na zapadne narode, a najmanj na Nemce in Italijane, ki stalno prežijo po naši zemlji, nas kot Slovence sovražijo, so nas vedno le zaničevali in tlačili in nam iz mržnje niti dane, čeprav premagani, kljub svečanim mednarodnim mirovnim obvezam, ne priznajo za naše zaslužne manjšine v Avstriji in Italiji najelegantnejše pravice in odrekajo celo šole v slovenskem jeziku.

Tudi sem prepričan, da se vsi Slovenci smatramo kot del ogromnega velenaroda Slovanov in da se zavedamo, da je naše prirodno mesto samo na slovenski strani predvsem v zvezi ali konfederaciji s Hrvati, Srbi in Bolgari.

Mnoge seveda motijo, kar je čisto razumljivo, današnji nasilni režimi, toda pri tem ne smemo prezreti in pozabiti dejstva, da so vsi taki režimi bili vedno in so tudi danes le začasni in prehodni, med tem ko narodi ostanejo večni.

V interesu slovenskega naroda je, da po vzoru Britancev in Fracozov skušamo in pomagamo na demokratski podlagi ustvariti vsaj svoj jugoslovanski "Commonwealth", ako je za enk. at vsled totalitarnih režimov taka skupnost vseh Slovanov še utopijska.

Po razgovoru o prednjih in mnogih drugih vprašanjih, se je naš dopisnik poslovil od jublata in mu želel, da bi v zdravju in zadovoljstvu dočakal še mnogo let.

Janko Jazbec

To jublantu iskreno želi tudi Svobodna Slovenija in mu k 75. letnici izreka najtoplejše čestitke.

SLOVENC I P O S V E T U

KANADA

Novi župnik v slovenski fari Marije Pomagaj v Torontu je lazarist Andrej Prebil. Imenovanje novega župnika je bilo za vernike veliko presenečenje, kajti novica o tem je prišla povsem nepričakovano. Povedal jo je sam doted. župnik dr. Kolarič dne 20. marca pri svoji postni pridigi, ko je dejal, da je to njegova zadnja pridiga slovenskim vernikom v fari. Za vzroke svojega odhoda je navedel utrujenost in zrahljano zdravje. Začasno je odšel na oddih v št. Jakob v Rožu na Koroškem. Novi župnik te fare Andrej Prebil CM je farno prevzel dne 27. marca. Kot dijak je študiral v zavodu lazaristov v Ljub-

ljani, v misijonsko družbo je vstopil leta 1932, v duhovnika pa bil posvečen l. 1938. Po odsluženju vojaškega roka v Bitolju, je v glavnem deloval v dušnem pastirstvu v Srbiji. Najprej v Kosovski Mitrovici, zatem v Beogradu, končno pa kot župnik v Kragujevcu in Kraljevu. Koncem l. 1946 se mu je posrečilo pobegniti v Avstrijo. Zatem je živel v Franciji in Italiji, odkoder je leta 1947 odšel v misijone na Kitajsko, kjer je deloval pri Msgr. Kerecu v Čautungu do izгона dne 8. julija 1951. Po nekajmesečnem bivanju v Evropi so ga predstojniki leta 1952 poslali v Čile, kjer je deloval skoro 8 let. V Kanado je prišel 6. avg. 1959.

MAR DEL PLATA

Letošnja temporada je bila nekaj daljša zaradi krasnega vremena, ki je vabilo goste še skozi ves mesec marec. Letoviščarjev je bilo letos sicer več kot lani, toda hoteli so bili le bolj slabo zaseleni zaradi velike konkurence horizontalnih stanovanj. Vendar izgleda, da se je špekulacija s horizontalni preračunala, ker je danes že nad 6.000 neprodanih horizontalov, toda kljub temu še vedno zidajo nove nebotičnike.

Naši ljudje so bili, kakor vsako leto, sezono, dobro zaposleni in ni bilo niti pomisliti na kakšno družabno prireditev. Šele po sezoni, ko se je vse malo oddahnilo, je zopet oživelo družabno življenje tukajšnje kolonije.

Prva družabna prireditev je bila s slavnostno večerjo na dan 7. maja, ko je obhajal svojo 75 letnico starešina naše kolonije g. Dr. Vekoslav KISOVEC, kateremu so njegovi prijatelji priredili svečan banket v hotelu "Bosna", na katerem je bilo zbranih blizu 100 naših rojakov.

Med bogato večerjo je v imenu slovenske skupnosti pozdravil jubilanta g. Janko Jazbec. V svojem jedernatem govoru je orisal njegovo narodno delovanje v borbi za osvobodjenje in zedinjenje vseh Jugoslovancev.

K besedi se je nato prijavil tudi dalmatinski rojak g. Dr. Vladimir Costa in v izredno lepih, malo s šalo pobarvanih, besedah omenjal narodne vrline jubilanta.

Zelo dirljiv je bil prizor, ko je pred mizo Dra. Kisovca stopila mala 3 letna Susi in mu izročila krasno vazo s šmarnicami. Punčka je bila pa pri tem tako razburjena, da je pozabila izreči svoj pozdrav, katerega jo je naučila njena mamica. V zadregi ni vedela ali naj šmarnice le preda jubilantu ali jih pa odnese nazaj svoji mamici, kar je vzbudilo splošno zelo ganljivo veselost.

Veliko pozornost je vzbudila nato plavovlasa deklica Sonja, ki je ponosno nosila teško petnadstropno s 75 prizganimi svečicami okrašeno torto, jo postavila pred slavljence in v krasnih besedah deklamirala slovensko čestitko.

Končno se je v dvorani pojavila naša mala umetnica Marta v krasni narodni noši z velikim šopkom nageljev v roki. V slovenski predelavi je zapela "Clavelitos", izročila krasni šopek jubilantu in nato še na harmoniki zaigrala nekaj slovenskih narodnih pesmi.

Dr. Kisovec, vidno ginjen nad tako pozornostjo svojih rojakov, se je v izbranih besedah zahvalil na rodoljubnem govoru g. Janka Jazbeca, kakor tudi svoje nekdanjemu bankarskemu kolegi g. Dru Vladimirju Costi za njegove laskave besede ter pohvalil narodno za-

vedne mamice malih umetnic Susi, Sonje in Marte, da tako lepo vzgajajo svoje hčerke.

Po oficialnem programu se je razvila živahna in vesela zabava pri petju in plesu pod zvoki slovenske harmonike.

Da je družabna prireditev v najboljšem razpoloženju tako lepo uspela, se mora slovenska skupnost zahvaliti neumornima in požrtvovalnima gospema Zori Lah Rančnikovi in Danici Gorkičevi, ki sta vložili v ta namen ves svoj trud in zelo mnogo dobre volje.

Enako je treba pohvalno omeniti tudi organizatorje prireditev, med katerimi ne smemo pozabiti ugledne narodne zavedne družine Furlanove, ki je v celi koloniji zelo priljubljena in čislana.

S to prireditvijo se je tako odprla zimska sezona družabnih večerov. Čeprav v Mar del Plata ne obstoji nobeno slovensko društvo, se vendar rojaki slovenske skupnosti često složno in radi shajajo na skupne zabave, saj jih, kakor je poudaril Dr. Kisovec, vse skupaj veže ista kri, slovenska beseda, narodna pesem in enaka ljubezen do Slovenije.

PROSLAVA POLJSKEGA NARODNEGA PRAZNIKA

Poljski narodni praznik Tretjega maja, v spomin na ustavo kraljevstva poljskega iz leta 1791, ki naj bi rešila poljsko državo, da se je izpolnila, so Poljaki v Buenos Airesu letos proslavili izredno svečano. Povod za to je dal obisk poljskega generala Kopanskega, znanega poveljnika Karpatskih strelcev v Libijski puščavi in zmagovalca pri Tobruku za časa druge svetovne vojne. Na povabilo bivših vojakov je prišel iz Anglije na obisk ter je bil sprejet tudi od argentinskih vojaških krogov z vsemi častmi. Združeni Poljaki v Bs. As. so ob tej priliki dali poseben sijaj sicer vsakoletni proslavi narodnega praznika in so povabili tudi druge narodnosti na slovesnost. Ob udeležbi tukajšnjega člana poljske emigrantske vlade min. Zoltowskiega so o pomenu te ustave, primerjač jo z današnjim časom, govorili predsednik Zveze Poljakov ing. Jezierski, podpredsednik šolske matice ing. Czastkiewicz, bivši zadnji poslanik Poljske republike v Bs. Airesu, ki se je pred 24 leti vrnil na Poljsko, pa se je zdaj pojavil v Buenos Airesu, ter visokošolec Kuss in staronaseljeni Poljak biv. predsednik Zveze Pyzik. Ta zadnja sta govorila po kasteljansko. Tako so združeni Poljaki, ki jih predstavljata dve organizaciji, obe omenovali generala Kopanskega za častnega člana. General se je zahvalil s prisrčnimi besedami, spominjajoč se davnih bojnih tovarišev ter označujoč, zakaj današnja Poljska ni svobodna in zakaj je potrebno, da si narod v emigraciji ohrani poljsko in krščansko čuteč naraščaj. Po tem prvem delu je sledil umetniški program.

S tem večerom so Poljaki pokazali, kako znajo slaviti svoje vojake za svobodo in kako z najlepšimi umetniškimi silami slave svoj narodni praznik, ki je resnično poljska reprezentativna prireditev. V imenu Društva Slovencev se je udeležil prireditev dr. Tine Debeljak.

V slovensko župnijo Marije Pomagaj so se vpisali: Družine: g. Ivan Vikič iz Ilirske Bistrice in ga. Ivanka Kirm s sinčkom Silvestrom, prišli iz Venezuele; g. Ivan Šteh in ga. Julija; g. Štefan Zver in ga. Matilda s sinčkom Stefanom; prišli iz Val d'Or-ja, g. Ivan Hozjan in Ana, roj. Jerebič s hčerko Slavko, se preselili iz Val d'Or-ja; g. Jože Seljak in ga. Franciška, roj. Trček s hčericama Bernardo in Zvezdano; g. Jože Levstik z ženo Anico, roj. Štampano, hčerko Ireno in sinčkom Janezom; g. Ivan Letonja z go. Stefanijo, roj. Knez in sinčkom Johnom.

Dekleta poedinke: Iljina Gaber iz Strnja pri Murski Soboti, Marija Koman iz Kamnika, Marica Škrlec iz Starrega trga pri Ložu, Marija Musar iz št. Janža na Dol.; Katarina Radić.

PO ŠPORTNEM SVETU

Slovenska odprava na Himalajo. Po sebi himalajski odbor je pripravil vse potrebno za naskok slovenskih alpinistov na Himalajo. Ta odprava je odpotovala konec marca z ladjo Veletit z Reke v Indijo. Odpravo vodi Kersnik Stane, člani pa so Marjan Keršič-Belač, Ante Mahkota, Aleš Kunaver, Ciril Debeljak, zdravnik dr. Andrej Robič in poročevalec Zoran Jerin.

Odprava je nameravala naskočiti vrh Nanda Devi, ki je visok 7816 m, toda Indijci so sporočili odboru, da ne bo mogoče zaradi političnih okolištin in so predlagali vrhova Deo Diba (6000 m) ali Indrasur 6600 m. Toda odprava bi rajši skušala osvojiti vsaj vrh Api (7000 m). Na ta vrh je poskušala priti italijanska odprava, pa ni dosegla cilja. Toda Api je v Nepal in ko je odprava odpotovala, še ni bilo rešeno vprašanje vstopa na nepalsko ozemlje.

Slovensko časopisje se je precej razpisalo o tej odpravi. "Polet" je pod naslovom "Čepini naših alpinistov prvi na Himalaji" opisal priprave za Himalajo. Seveda ni niti z besedico omenjeno, da je naš Dinko Bertonec prav za prav prvi slovenski plezalec, ki se je seznanil z gorami Himalaje, čeprav v argentinski odpravi.

Plezalci so se pripravljali več mesecev v Kamniških in Julijskih alpah, kjer so plezali in preizkušali opremo. Ves tovor odprave je težak nekaj več kot dve toni.

V Beogradu je v nogometni kvalifikacijski tekmi za olimpijske igre Izrael premagal Jugoslavijo z 2:1. Ta poraz bo delal še mnogo preglavic jugoslovanskemu moštvu in kritiki pišejo, da s takim neborbenim moštvom ni mogoče upati na uspeh v Atenah, kajti Grki so doma močni in so premagali nekaj dni prej Izrael tudi z 2:1. Jugoslovansko moštvo je podcenjevalo moč protivnika in to se običajno maščuje.

JAVNI NOTAR
Francisco Raul Cascante
Escribano Público
Pta. baja, ofic. 2.
Cangallo 1642
T. E. 35 - 8827 Buenos Aires

DRUŽABNA PRIREDITEV
SLOVENSKE BESEDE
bo v soboto 21. maja 1960
ob vsakem vremenu
v običajnih prostorih
KLUBA EXCELSIOR
PATRICIOS 457
SANTOS LUGARES

Sodeloval bo orkester Moulin Rouge

Ste mislili na dober električni hladilnik, TV aparat, radio combinado, ali na katerikoli aparat, ki ga potrebujete za dom?

LOJZE NOVAK
IZKLJUČNO ZASTOPSTVO
Bumar, SRL
Av. de Mayo 302 — Ramos Mejia
T. E.: 658 - 7083

nudi slovenski skupnosti kredite brez jamstva, na deset mesečnih obrokov brezobrestno za nakup hladilnikov, TV aparatov, pralnih in šivalnih strojev, plinskih štedilnikov, koles, radio apartov, radio combinadov, peči, mešalnikov in drugih potrebščin za dom. Prodajamo samo prvovrstno blago najboljših znamk. Kličite po telefonu. Pridem tudi na dom.

Mehanik ajustador ali pa matricero
DOBI TAKOJ DOBRO ZAPOSILITEV

Zglasiti se:
CONSTITUCION 161
Ciudadela

OBVESTILA

II. kulturni večer SKA bo v soboto, 21. maja ob 19. uri v dvorani Bullrich. Predaval bo Ruda Jurčec: Sodobna slovenska književnost v domovini.

Zegnanje pri Mariji Pomagaj v Don Boskovem zavodu v Ramos Mejia bo v nedeljo 22. maja. Ob 10 dop. bo slovenska služba božja pri oltarju brezjanske Matere božje kot proslava Marijinega godu, ki bo 24. maja. Med mašo bo ljudsko petje. Sveta maša bo za vse do brotnike Marijinega oltarja. Po maši posvetitev brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Ta pobožnost velja za drugi letni shod salezijanskega sodruštva.

Odlične nogometne tekme med Lanus in Mladinski dom ter San Martin in SFZ Moron bodo odigrane v nedeljo 22. maja, in sicer: Lanus : Mladinski dom ob pol deseti uri in San Martin : SFZ Moron ob 11 uri. Prosimo, da vsi igralci pridejo točno, ker tekme se začno točno ob napovedani uri.

Dohod k dvoranam za koncert mendoškega pevskega zbora: Za nedeljo 22. maja na koncert v dvorani na ulici Yapeyu 132 je naslednji: iz Liniersa katerikoli vozilo proti Once. Izstop na podzemski postaji Medrano. Nato prečkati Avenida Rivadavia in peš eno in pol kvadrate po Ulici Papeyu.

Dohod v dvorano na Carlos Calvo 922, kjer bo koncert 24. maja je pa naslednji: Podzemska Retiro-Constitución. Izstop na postaji Independencia, nato po ulici Bernardo de Irigoyen eno in pol kvadrate in pridete na Carlos Calvo.

V smeri Primera Junta — Plaza Mayo prestop na postaji Lima na podzemsko Retiro-Constitución in nato izstop na postaji Independencia.

Mendoški pevski zbor bo pel v nedeljo 22. maja ob pol deseti pri maši v slovenski kapeli na Ramon Falcon 4158

Opozarjamo na družabno prireditev Slovenske besede v soboto 21. maja 1960 v prostorih Kluba Excelsior, Patricios 457, Santos Lugares. Družabna prireditev bo ob vsakem vremenu!

Na vinski trgatvi v Našem domu v San Justo sta nabirali gospodični Tina Glavan in Fanika Grum za centralno knjižnico Društva Slovencev. Dobrosrčni gostje so v ta namen darovali vsega skupaj 852,25 pesov. Njihovemu razumevanju in naklonjenosti Našega Doma v San Justo sese centralna knjižnica Društva Slovencev pristočno zahvaljuje. Naj bi plemeniti zgled našel mogočen odmev tudi na drugih prireditvah.

Zegnanje v Trnovem. Na arg. narodni praznik 25. maja bo na otoku "Las Zarzamoras" (robidovje) v Tigrh lepa

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare
Redactor: José Kroselj
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
Argentina

CORREO ARGENTINO Central B
FRANQUEO PAGADO
Concesión Nº 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión Nº 824
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 613.742

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1960 za Argentino \$ 340.—

slovesnost. Dopoldne ob 11 uri bo v novi, časno postavljeni kapelici sv. maša, ki jo bo daroval naš rojak, č. g. p. Suštar. Nato bo izletnikom na razpolago jedča in pijača. Popoldne so na programu razne zanimive točke. Na tem otoku se nahaja slovensko naselje "Trnov" in žegnanje bo prav sredi tega naselja. Tudi imajo Slovenci v svojih rokah upravo tega otoka. Zato vabijo rojake na obisk. Dohod na otok je naslednji: V pristanišču v Tigrh se krcas na motoriko, ki gre po reki Caraguatá (ob 8, 9 in 10.30 uri). V tridesetih minutah si na otoku Las Zarzamoras in od tu imaš okoli 300 metrov do kapelice v Trnovem.

DSPB — Društvo slovenskih protikom. borec — sporoča da je za 22. maj napovedano predavanje g. Radivoja Rigelja pod naslovom "Ali je bil res neizogiben naš polom leta 1941" predstavljeno na kasnejši čas zaradi popoldanskega koncerta Slovenskega pevskega zbora iz Mendoza.

Pod okriljem SPD bo 29. maja popoldne v prostorih Našega doma v San Justa predavanje Dinka Bertonecja o Antarktiki. Predavanje bodo pojasnjevale lepe skioptične slike. Vsi rojaki vabljani.

Odbor Društva slov. dijakinj vabi svoje članice na prvi sestanek v novi poslovni dobi, ki bo 29. t. m. po maši na R. Falconu s predavanjem ge. Marlove.

Letošnji socialni dan bo v nedeljo 4. septembra v Slovenski hiši na R. Falconu 4158. Prosimo društva in organizacije, da za ta dan ne prirejajo drugih prireditev.

12. maja je umrl naš dober mož in oče

gospod Janko Rozman

Bog mu daj večni mir!

Vsem prijateljem za pozornost in pomoč ob težkem udarcu najlepša hvala!

Družina Rozman

Buenos Aires, Barcelona.

Dne 1. maja 1960 je v Ložu v 95. letu starosti umrl naš dober oče, tast, ded in praded

gospod Ivan Vitrih

Priporočamo ga v molitev.

Zalujoči

Sin France z ženo Alojzijo;

vnuki: France, Vladimir, Vladimira in ostalo sorodstvo

Argentina - Lož.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je v sredo 11. maja 1960 ob treh popoldne umrla v Carapachay u starosti 58 let naša dobra sestra in teta

gospodična Franciška Draksler
doma iz Praš župnija Mavčiče pri Kranju.

Pokopali smo jo v četrtek 12. maja na pokopališču v Olivosu. Vsem jo priporočamo v molitev.

Zalujoči:

sestre: Marija, por. Zavrl, Ivana, por. Cof, Marijana, por. Premoze; nečakinje: Vera, por. Znidar, Mara, por. Oblak in Heda, por. Bergant z družinami.

Carapachay - San Justo, Mavčiče - Golobrd.

ZAHVALA

Iskreno se zahvalujemo vsem, ki so nam ob izgubi naše sestre in tete, gdne Franciške Draksler, stali ob strani ter nas tolažili. Zahvalujemo se vsem tistim rojakom, ki so pokojno tako pogosto obiskovali med njeno dolgotrajno in hudo boleznijo. Prisrčna zahvala č. g. g. Škrbetu, Avguštinu patru Bernardu, ki so ji ves čas njene boleznijo prinašali največjega tolažnika. Lepo se zahvalujemo dr. Bercetu, ki jo je zdravil in ji lajšal trpljenje. Zahvalujemo se dalje vsem rojakom, ki so jo prihajali kropit v tako velikem številu, darovali cvetje in vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala pa tudi sosedom, ki so nam bili ob težki uri najbližje in nam pomagali, zlasti gospe Pengov in dr. Bumin ter g. Maku Jesihu. Iskrena zahvala pa tudi č. g. duh. svetniku Alojziju Košmerliju za molitve, vodstvo pogreba in za lepe ter tolažilne in poslovlilne besede ob odprtem grobu. Enaka zahvala pa tudi č. g. g. Stanku Škrbetu, Janku Merniku in Albinu Avguštinu za sprostvo pri pogrebu in vsem drugim, ki so nam na kakršenkoli način pokazali sočutje. Vsem še enkrat: Bog plačaj!

Družine
Draksler, Znidar, Oblak, Bergant

CIUDADELSKI ODER

Cerkvena dvorana — Nedelja, 29. maja 1950

IVAN CANKAR:

HLAPCI

REZISER: I. Špeh

SCENOGRAF: T. Oblak

VSTOPNICE: Knjigarna (ga. Blejec) Ramos Mejia, French 94

Prva nedelja v juniju

Zalni dan vse slovenske skupnosti, dan posvečen našim junakom in mučencem! Proslavimo in počastimo njihov spomin, utrdimo se v zvestobi idealom, za katere so prelili svojo kri in dali življenje, navdušimo se za vztrajno borbo, ki naj vsem Slovincem prinese dan svobode!

Zato pohitimo vsi na

SPOMINSKO PROSLAVO

ki bo v nedeljo 5. junija 1960 ob 16. uri popoldne v dvorani Kolegija San José v ul. Azucénaga 160, Buenos Aires.

Nastopili bodo: Slovenski pevski zbor Gallus, zbor Slovenske dekliske organizacije in Mladinski zbor Gallusa. Govornik g. Albin Magister ml.

Po proslavi — okrog 17.30 v kapeli poleg dvorane sv. maša za vse pokojne žrtve in molitev za rajne Reši me.

Društvo Slovencev